

Szolidaritás a Csíki Sör manufaktúrával

2017. 2. 7.

Több száz csíkszéki polgár gyűlt össze hétfő kora este, hogy szolidaritását fejezze ki a Csíki Sör manufaktúra munkaközösségével. A megmozduláson a Gyergyószentmiklósi Progym jégkorongcsapat több játékosa és szimpatizánsa is jelen volt. A tüntetésen közreműködtek a Csíkszentsimon Ifjúsági Fúvószenekar. A rendezvény a székely himnusszal kezdődött.

Elsőként **Boros Árpád**, az esemény szervezője szólalt fel. Beszédében kiemelte a betiltott termékek a manufaktúra termelésének 90%-át teszi ki és olyan gazdasági helyzetben, amikor munkahelyeket létrehozó cégek nem igazán jelentkeznek környékünkön igenis a jelenlegi 140 munkahely rendkívül fontos a környék számára.

Utána **Borboly Csaba**, Hargita Megye Tanácsának elnöke kijelentette a legrosszabb helyzetekből is ki lehet jönni, ugyanakkor tájékoztatta az egybegyűlteket, hogy a megyei tanács frakciói pártállástól és nemzetiségtől függetlenül támogatják a helyi vállalkozást és meg fogják keresni a Heinekent.

Majd **Csibi Barna** szólalt fel a Székelyek Világszövetsége nevében. Ő arra tért ki, hogy nem csak a sörről van szó, a címkéjén a magyar nyelvet és a székely motívumokat védjük.

A felszólalókat **Tőke Ervin**, az Erdélyi Magyar Néppárt csíkszéki elnökének beszéde követte:

„Az, hogy üldözési mániám van nem jelenti azt, hogy nem is üldöznek –szokták mondani. És milyen igazuk van, mintha minden mindennel összefüggne.

Valahogy mindent szeretnek ebben az országban betiltani, korlátozni vagy elrontani ami a székelységgel, a magyarsággal valamilyen összefüggésben áll.

A zene, a sport és a mindennapi fogyasztási cikkek amivel kapcsolatba kerülünk nagyobb hatással vannak ránk mint gondolnánk és ezt ők pontosan tudják. Micsoda véletlen, hogy a Kárpátia nem léphet Erdély földjére, betiltják a székely szimbólumokat, a magyar feliratokat, betiltanak egy

székely terméket és hogy-hogy nem a csíkiak büszkesége, a sport is gyengélkedik.

Ha van hátsó szándék és összefüggés ezekben a történetekben akkor mi a cél? A válasz kézenfekvő: hitünkben, elhatározásunkban akarnak bennünket megtörni. Hiszen hitből építünk családi házat, hitből maradunk itthon, hitből alapítunk családot és hitből hozunk létre vállalkozást.

Az utóbbi időben pozitív jelek kezdtek felbukkanni arra, hogy a székelyek elkezdtek jövőt építeni magunknak - már akik itthon maradtak. Elég ha csak néhány példát hozok fel: létesült csokimanufaktúra, táskamanufaktúra, sörmanufaktúra és a technikában is kezdünk remekelni. És ez is lenne a jövő, minden faluba üzemeket, nem vigyenek el innen semmi nyersanyagot csak készterméket. Mert a székelyek leleményessége, kreativitása és élni akarása Székelyföld legnagyobb és legfontosabb erőforrása.

Most, amikor látható módon egész generációk hiányoznak itthonról, éppen ezért a rossz gazdasági helyzetért, egy székelyföldi vállalkozást létét veszélyeztetik? Úgy látszik valakiknek nagyon szúrja a szemét, hogy még nem adtuk fel, nem hagytuk el végérvényesen nagyapáink által ránk hagyott szülőföldünket. Talán nagyobb szükség van ma mint valaha a székelyek sajátos észjárására és makacosságára.

Mi az amit le kell győzzünk? Elsősorban önmagunkat, a bennünk rejlő félelmet és kishitűséget. Ide kapcsolódik két történet: A napokban szervezték itt, Csíkszereda főtéren az országban zajló korrupcióellenes tüntetések melletti szolidaritási akciókat. Én is készülődtem, mert nem szeretem, hogy ellopják az emberek megtermelt javait, nem szeretem azt, hogy ebben az országban csak az érvényesül akinek sok pénze és kapcsolata van. Ekkor édesanyám ijedt arccal odajött és megkért, hogy ne menjek oda mert én magyar vagyok és nekem ebből bajom lesz. Ugyanakkor nagymamám is felhívott az este és mondta, hogy lássa a tévében, hogy nagy baj van az országban. Ne menjek oda, ne vigyem a zászlót, nehogy valami bajom essen.

Ez az a félelem amit szüleinkbe, nagyszüleinkbe és talán belénk is neveltek. Ebből a félelemből alakulnak ki az ilyen válaszok, hogy: „Igen, de...”; „Úgy sem lesz belőle semmi”. Ha nem csak túlélni, hanem élni akarunk ezen a földön, bátorságra van szükségünk.

Többek között olyan bátorságra is, mint amilyen annak a csíki vállalkozónak volt aki a helybeli emberek szívéhez közelálló névvel termelt egy fogyasztási cikket. Egy sörgyárat meg lehet vásárolni, de azt a nevet, hogy Csíki, azt nem. Az a név a miénk, az a mi tulajdonunk és annak adjuk kölcsönbe akinek mi jónak látjuk.

Tudom, vannak olyanok akik azt nehezményezik, hogy valaki a nemzeti érzelmhez kötötte az árucikkét. Gondoljuk át. Nem kéne mi is oda eljussunk ahová már a svájciak rég eljutottak? Ők mikor nem kapnak egy árucikket hazai kiadásban, elgondolkodnak azon, hogy egyáltalán szükségük van-e arra árura.

Az, hogy megtörténhetett egy ilyen ebben az országban, hogy európai döntésekkel szembemelve egy helyi vállalkozást kényszerítenek térdre, ez igazságtalanság és az igazságtalanságokat többnyire korrupcióval szokás elérni ebben az országban. A napokban százezrével vonultak emberek az utcára mert úgy érezték igazságtalanság érte őket és egy megbízhatóbb, normálisabb környezetben szeretnék felnevelni gyerekeiket. Nem is állnak ők tőlünk annyira távol, csak minket duplán nyomnak el.

Visszakanyarodva arra a gondolatra, hogy minden mindennel összefügg, szilárd meggyőződés, hogy ez a szégyenletes bírósági döntés nem születetett volna meg ha ezt az ügyet az autonóm Székelyföld bírósága döntötte volna el a székely gazdasági törvények alapján.

Kedves csíkiak, kedves székelyek! Ezeket az összefüggéseket azért mondtam el, hogy pontosan lássuk mivel állunk szembe, hogy tudjuk mit kell tennünk. Mert ezek olyan ügyek melyek az egész közösséget megpróbáltatás elé teszik, ezeket nem tudja egy funkcionárius elintézni, elrendezni, megoldani.” - zárta sorait a Néppárt csíkszéki elnöke.

A szimpátiaünnepet a magyar himnusz eléneklésével zárták.

© Copyright Erdélyi Magyar Néppárt 2015